

A Pécsi Ítéltábla a Nagyné dr. Lukács Anna ügyvéd által képviselt **I.rendű felperes neve** (címe) I. rendű és a **II.rendű felperes neve** (címe) II. rendű felpereseknek - a Dr. Szende Ügyvédi Iroda által képviselt **alperes neve** (címe) I. rendű, a **II.rendű alperes neve** (II.rendű alperes címe) II. rendű, a **III.rendű alperes neve** (III.rendű alperes címe) III. rendű és **IV.rendű alperes neve** (címe) IV. rendű alperesek ellen jogalap nélküli gazdagodás megfizetése és egyéb iránt indított perében a Törvényszék 2017. július 11. napján kelt .../93. számú részítélete ellen az I. rendű alperes által 96. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

r é s z í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság részíteletét megváltoztatja és a II. rendű felperesnek az I. rendű alperessel szemben előterjesztett keresetét elutasítja.

Mellőzi az I. rendű alperesnek a II. rendű felperes javára elsőfokú perköltségben való marasztalását.

Kötelezi a II. rendű felperest, hogy fizessen meg az I. rendű alperesnek 15 napon belül 2.516.000 (kétmillió-ötszáztizenhatezer) forint elsőfokú és 1.258.000 (egymillió-kétszázötvennyolcezer) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget.

Kötelezi a II. rendű felperest, hogy fizessen meg az államnak - az illetékes adóhatóság felhívására - 2.500.000 (kétmillió-ötszázezer) forint le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

A részítelet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az I. rendű alperest egyedüli alapítóként ... alapította 2008-ban. Az I. rendű alperes céljainak elősegítése érdekében 2009. június 30-án határozatlan időre támogatási szerződést kötött a II. rendű alperessel, majd a felek között további támogatási megállapodások jöttek létre. Az I. rendű alperes bankszámlájára a II. rendű felperes (helyesen II. rendű alperes) nevében 2009. június 26-án 10.000.000, 2009. október 19-én 10.000.000, 2010. január 12-én 10.000.000, 2010. március 17-én, 10.000.000 és 2007. július 5-én 10.000.000 forintot utaltak át.

A III. rendű alperes 2010. június 1. napján szintén támogatási szerződést kötött az I. rendű alperessel, a III. rendű alperes nevében 2009. szeptember 21-én 10.000.000, 2009. december 28-án 2.200.000 és 2010. július 5-én 10.000.000 forintot fizettek be az I. rendű alperes számlájára.

Az I. rendű alperes számlájára a II. és III. rendű alperesek nevében befizetett összesen 72.200.000 forintot ténylegesen nem a II. és III. rendű alperesek és nem is közvetve a IV. rendű alperes utalták át, hanem a II. rendű felperes jogelődje, ... ügyvéd.

A 2009. június 19-én ... ügyvéd és ... között létrejött megbízási szerződés és létrejött letéti szerződés alapján az önkormányzat 100.000.000 forintot helyezett ... ügyvédi letétbe. A Törvényszék a -Ítéletábra .../4. számú ítéletével jogerőre emelkedett - .../21. számú ítéletével megállapította, hogy ezek a szerződések színleltség miatt semmisék, az önkormányzat a 100.000.000 forintot valójában befektetési célból azért adta át ..., hogy kamatoztassa, aki vállalta, hogy a banki kamatokat lényegesen meghaladó összegű hozamot fog a pénzüsszeg után az önkormányzatnak fizetni.

A Törvényszék a .../21. számú ítéletében eredeti állapot helyreállítása címén kötelezte ... alperest a neki átadott 100.000.000 forintból 88.000.000 forint és annak 2010. november 1-től a kifizetésig járó törvényes kamatai megfizetésére az Önkormányzat felperes részére.

... ellen a Törvényszék előtt számon - azóta a ... Törvényszék előtt számon - büntetőeljárás van folyamatban, amelynek egyik sértettje

A nyomozati eljárás során beszerzett igazságügyi könyvszakértői vélemény megállapította, hogy a II. és III. rendű alperesek könyvelésében, bár elszámolták az I. rendű alperesnek átutalt támogatás összeget, ezt minden esetben megelőzte a IV. rendű alperes által teljesített hasonló összegű befizetés, aminek viszont a IV. rendű alperes könyvelésében nem volt nyoma. A IV. rendű alperes könyveléséből olyan tétel sem volt azonosítható, amely közvetlenül az I. rendű alperes felé történő kifizetést igazolta volna.

A ... Főügyészség által aTörvényszék számú büntetőügyében benyújtott vádirat szerint a 77.200.000 forintot ténylegesen ... fizette be az I. rendű alperes számlájára, azokat személyesen postahivatalokban feladva, feladóként II-III. rendű alpereseket és jogcímként támogatást tüntetve fel.

Az I. rendű felperes jogelődje, ... az alperes számlájára az általa 2009. június 20. és 2010. november 30. napja között támogatás címén befizetett, összesen 77.200.000 forint és járulékai visszafizetése iránt fennálló követelését az I. rendű felperesre engedményezte, aki azt a peres eljárás folyamán a II. rendű felperesre engedményezte tovább.

A II. rendű felperes keresetében kérte, hogy kötelezze a bíróság az I. rendű alperest jogalap nélküli gazdagodás visszatérítése címén 72.200.000 forint és annak a régi Ptk.301/A.§ (2) bekezdése alapján járó késedelmi kamatai megfizetésére. Arra hivatkozott, hogy ezt az összeget ténylegesen jogelődje, ... azért fizette be az I. rendű alperes számlájára, mert ... - az időközben jogerősen semmissé nyilvánított szerződésekben - abban állapodott meg, hogy az önkormányzat így jut hozzá a pénz befektetése után járó összeghez.

Az I. rendű alperes a kereset elutasítását kérte előadva, hogy a pénzt neki nem a felperes jogelődje utalta át, hanem ténylegesen a II. és III. rendű alperesek a velük kötött támogatási szerződés alapján, illetve arra, hogy a II. rendű alperes jogelődje, ... nem jogszerűen jutott ezekhez az összegekhez.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott részítéletével kötelezte az I. rendű alperest, hogy fizessen meg a II. rendű felperesnek 15 napon belül 77.200.000 forintot és abból az egyes részösszegek átutalásának időpontjától kezdődően a kifizetésig terjedő időre a késedelemmel érintett

naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatot, valamint 6.837.975 forint elsőfokú perköltséget. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Ítélete indokolásában az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy azt a tényt, hogy a II. és III. rendű alperes nevére kiállított átutalások kiegyenlítése a saját vagyonukból történt, hitelt érdemlően az igazolta volna, ha ezek a kiadások a könyvelésükben nyomon követhetőek lettek volna. Megállapította, hogy a Törvényszék, illetve jelenleg a ... Törvényszék számú büntetőeljárásainak irataiban található igazságügyi könyvszakértői vélemény ezzel ellentétben azt állapította meg, hogy a perbeli összegek átutalása a II-III-IV. rendű alperesek könyvelése alapján nem igazolható. A ...i Főügyészség .../77. számú vádiratában arra a következtetésre jutott, hogy az összesen 72.200.000 forintot több részletben ... fizette be az I. rendű alperes számlájára, az átutalásokon az II. és III. rendű alperesek nevét feltüntetve, ezzel teljesítve a ... szembeni kamatfizetési kötelezettségét.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy ezekkel szemben a perben az I. rendű alperest terhelte a bizonyítási kötelezettség a tekintetben, hogy a perrel érintett összeget a támogatói szerződések teljesítéseként a II-III. rendű alperesek, vagy rájuk tekintettel a IV. rendű alperes fizették be az I. rendű alperes számlájára. Ennek megfelelően tájékoztatta a bizonyítási kötelezettségről a Pp.3.§ (3) bekezdése alapján az I. rendű alperest, aki bizonyítási indítványként azt kérte, hogy a bíróság az I. rendű felperest kötelezze annak igazolására, hogy tulajdonosként rendelkezett 72.200.000 forinttal. Megállapította az elsőfokú bíróság, hogy ez a bizonyítási indítvány a szakvéleményben foglalt megállapításokkal szemben nem volt alkalmas annak igazolására, hogy nem ... fizette be ezeket az összegeket, „elsősorban azért, mert olyan állítás a perben nem hangzott el, hogy ez a pénz az I. rendű felperes rendelkezésére állt volna, az I. rendű alperes pedig nem védekezett azzal, hogy ... nem állt rendelkezésére ilyen összeg.” A büntetőeljárás nyomozati anyagából megállapította, hogy ... igen jelentős összegek felett rendelkezett ebben az időszakban.

Kifejtette, hogy ... és az I. rendű alperes között nem állt fenn jogviszony, ezért az I. rendű alperes nem rendelkezik joggal arra, hogy a neki átutalt összeggel gazdagodjon.

Az elsőfokú bíróság jogi álláspontja szerint az I. rendű alperes nem érvelhet alappal a visszafizetési kötelezettsége mentesülése érdekében azzal sem, hogy a befektetési céllal nyújtott pénzek jogellenesen voltak ... tulajdonában, „éppen ez a körülmény az, amely megalapozza a tiltott pénzügyi tevékenységből származó vagyoni előny visszafizetésére vonatkozó kötelezettséget, hiszen az érvénytelen szerződés folytán azt megkötő egyik fél, illetve további, külön jogcím nélkül rá tekintettel harmadik személy sem gazdagodhat jogalap nélkül.”

Utalt arra, hogy amennyiben a folyamatban lévő büntetőeljárásban azt állapítja meg a bíróság, hogy ... jogellenesen jutott ehhez a pénzhez, a sértettek ezt tőle visszakövetelhetik. Ezeknek az igényeknek a teljesítésére ... a jelen perrel érintett semmis jogügylet teljesítésével összefüggésben álló összegről való döntésre tekintet nélkül köteles lesz, tehát az is megállapítható, hogy az I. rendű alperes a II. rendű felperes rovására jutott hozzá a vagyoni előnyhöz.

Az ítélet ellen, annak megváltoztatása, a kereset elutasítása iránt az I. rendű alperes terjesztett elő fellebbezést. Fellebbezésében arra hivatkozott, hogy a perben a felperesek érdeke és kötelezettsége lett volna annak bizonyítása, hogy ... a perbeli pénzvagyonnal rendelkezett akkor, amikor az egyes postai befizetések megtörténtek az I. rendű alperes részére, továbbá, hogy ... pénzvagyona akkor és olyan mértékben csökkent, mint amikor és amilyen összegben a postai befizetések történtek, valamint, hogy ... pénzvagyona, amely a postai befizetések alkalmával csökkent, minden egyes

alkalommal az I. rendű alperes vagyonát növelte, illetve hogy ... az I. rendű alpereshez a pénzvagyon jogalap nélkül került.

Az I. rendű alperes utalt arra, hogy az ezeket a tényeket a per egész folyamatban léte alatt vitatta. Az elsőfokú bíróság megelégedett azzal és elegendő bizonyítéknak tekintette azt, hogy a postai befizetéseket ... tette meg. Nem vizsgálta azonban, hogy az I. rendű alpereshez befizetett pénzek kinek a vagyonát képezték, azt, hogy ... ellen büntetőeljárás van folyamatban, így a Büntető Törvénykönyvbe ütköző magatartásával szerzett vagyon sem, de a jogosulatlan pénzügyi tevékenysége kapcsán hozzá került pénz sem képezte az ő vagyonát. Csakis az a vagyon és azon belül is csak az a pénzvagyon jöhetne szóba, amely a perbeli időpontokban ... rendelkezésére állt, erre vonatkozóan azonban semmiféle bizonyítékot nem szolgáltatott a II. rendű felperes. ... a hozzájutott vagyont bűncselekmény útján szerezte meg, annak visszakövetelésére saját nevében nem jogosult.

A II. rendű felperes az elsőfokú bíróság részítéletének helybenhagyását kérte. Arra hivatkozott, az I. rendű alperes a perben nem bizonyította, hogy a támogatási szerződésekben foglaltak szerinti befizetések nem a II. rendű felperes jogelődje, hanem a II-III. rendű alperesek részéről történtek az I. rendű alperes javára. Utalt arra, hogy a II. rendű felperes jogelődje és az I. rendű alperes egymással semmilyen jogviszonyban nem álltak, így az I. rendű alpereshez jogalap nélkül került az összesen 77.200.000 forint, amelyet részletekben a II. rendű felperes jogelődje fizetett be és amelyekről az is tudható a teljesítések alapján, hogy a jogelőd rendelkezett akkor és olyan mértékű pénzvagyonnal, amelyek az egyes perbeli befizetéseket lehetővé tették. A teljesítéssel a II. rendű felperes jogelődjének pénzvagyona akkor és olyan mértékben csökkent, mint amennyi az egyes befizetéseknek megfelel. Az I. rendű alperes pénzvagyona akkor és olyan mértékben növekedett, mit amennyi az egyes befizetéseknek megfelel.

Előadta, hogy a II. rendű felperes jogelődje a rendelkezésre álló pénzüsségeket birtokolta, használta, azzal rendelkezett, tehát tulajdonosi jogokat gyakorolt. A jogügylet idején hatályos, a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (Hpt.) 2. számú melléklet I.3. pontjára utalva kifejtette, hogy a betétgyűjtés pénzeszközök egyidejűleg előre meghatározott személyektől történő gyűjtése oly módon, hogy azzal a betétgyűjtő tulajdonosként rendelkezhet, de köteles azt - kamattal, más előny biztosításával, vagy anélkül - visszafizetni. Bár a felperesek jogelődje engedéllyel nem rendelkezett, ez azonban a tevékenység jellegét nem érintette. Erre tekintettel a Hpt. értelmező rendelkezése szerint a felperesek jogelődje, mint betétgyűjtő által átvett pénzzel a felperesek jogelődje tulajdonosként rendelkezhetett.

Hivatkozott arra is, hogy a jogügyletek idején hatályos szabályozás alapján sem anyagi jogi, sem eljárásjogi feltétel nem volt arra vonatkozóan, hogy a jogalap nélkül „másnak rovására” gazdagodás azonos lenne a „más tulajdona, vagyona rovására” kitéttel. Másnak a rovására történik a gazdagodás ugyanis álláspontja szerint akkor is, ha az más jogának vagy törvényes érdekeinek a sérelmével jár. Az alaptalan gazdagodást a vagyoni hátrányt szenvedett személy részére vissza kell téríteni. A visszatérítési igény jogosultja nem feltétlenül és kizárólag a visszatérítési igénnyel érintett, a gazdagodás tárgyának a tulajdonosa, akár el is válhat a gazdagodás tárgyának, a tulajdonosának és a visszatérítési igény jogosultjának a személye.

A II. rendű felperes hivatkozott a Ptk.119.§-ára is, amely szerint akire pénzt vagy bemutatóra szóló értékpapírt ruháznak át, tulajdonossá lesz akkor is, ha az átruházó nem volt tulajdonos. E szabály alapján a perbeli esetben az I. rendű alperesi társaság „tulajdonosa” (...) a felperesek jogelődjének a birtokába adta a pénzét, aki azzal rendelkezett, használta, hasznosította, ebből eredően azon

tulajdonosi jogokat gyakorolt, amelyből adódóan tulajdoni igénye keletkezett, ilyen jogosultsága áll fenn.

Végül hivatkozott arra is, hogy a felperesek jogelődjét megilleti az ártatlanság vélelme. Az I. rendű alperes legfeljebb a véleménynyilvánítás körében állíthatja a felperesek jogelődjéről azt, hogy a perbeli vagyoni juttatást bűncselekmény útján szerezte meg.

A fellebbezés megalapozott.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást pontosítja annyiban, hogy az I. rendű alperes bankszámlájára 2009. június 20. és 2010. november 30. napja között befizetett pénzüsszegek teljes összege 77.200.000 forint volt. Az elsőfokú ítéletben megállapított tényállás és az elsőfokú ítélet jogi indokolása e körben több helyen elírást tartalmaz.

Kiegészíti a másodfokú bíróság a tényállást azzal is, hogy az elsőfokú bíróság a 2017. szeptember 12. napján kelt .../98. számú végzésével a pert - a 93. sorszám alatti részítéletével nem érintett részben - a felperesek elállására tekintettel megszüntette.

A másodfokú bíróságnak az előtte jogerősen befejezett számú perből származó, a perben a II. rendű felperes által nem vitatott hivatalos tudomása szerint az a büntető eljárás, amely ... ellen folyamatban van, és amelynek egyik sértettje ... - ... saját maga ellen tett feljelentése alapján indult.

Az így pontosított és kiegészített tényállás alapján az elsőfokú bíróság által levont jogi következtetéssel és az elsőfokú bíróság érdemi döntésével a másodfokú bíróság nem értett egyet.

A régi Ptk.361.§ (1) bekezdése szerint aki másnak rovására jogalap nélkül jut vagyoni előnyhöz, köteles ezt az előnyt visszatéríteni.

A jogalap nélküli gazdagodás megállapítására akkor van jogi lehetőség, ha a gazdagodó a vagyoni előnye kimutatható, az előny megszerzése jogalap nélkül történt, és az előnyhöz a gazdagodó más rovására jutott, azaz más személy vagyona csökkent. A jogalap nélküli gazdagodás esetén a kötelezett részéről kimutatható vagyoni előnnyel szemben a jogosult részéről fennálló vagyonsökkenés áll. A gazdagodás megtérítését az kérheti akinek a vagyona csökkent.

A Pp.164.§ (1) bekezdése szerint a per eldöntéséhez szükséges tényeket általában annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valóban fogadja el.

A fentieknek megfelelően az elsőfokú bíróság a Pp.3.§ (3) bekezdése alapján a perben tájékoztatta a felperest arról, hogy őt terheli annak a ténynek a bizonyítása, hogy az I. rendű alperes részére befizetett pénzüsszegek a jogelődje vagyonából kerültek jogalap nélkül az I. rendű alperes vagyonába (.../14. sz. jegyzőkönyv 4. oldal II. végzés). E tájékoztatást követően a .../15. sorszámú előkészítő iratában a II. rendű felperes jogelődje úgy nyilatkozott, hogy az I. rendű alperes bizonyítottan vagyoni előnyhöz jutott, azt jogelődje fizette meg. Amennyien erre a kifizetésre nem került volna sor, a 77.200.000 forint jogelődjénél maradt volna. A 77.200.000 forint megfizetésének ténye egyben igazolja azt is, hogy jogelődje ezzel az összeggel rendelkezett. Erre tekintettel nem vitatható az I. rendű alperes, hogy a 77.200.000 forinttal jogelődje rovására gazdagodott. Jogelődje nem köteles elszámolni, illetve a felperes sem köteles bizonyítani, hogy jogelődje vagyoneleme miből származott.

A fenti nyilatkozatától függetlenül a II. rendű felperes a másodfokú eljárásban a másodfokú bíróság kérdésére úgy nyilatkozott, hogy jogelődje az általa I. rendű alperesnek a bankszámlájára befizetett

összegekkel akként rendelkezett, hogy hasonló befektetési céllal, mint ..., más személyektől is átvett pénzüsszegeket, és ezeken a pénzüsszegeken tulajdonjogot szerzett. Az átvett pénzt befektette, a haszon a tulajdonába került. Ebből fizetett az I. rendű alperesnek. Ezt az állítását nem bizonyította, de a másodfokú bíróság a bizonyításra nem hívta fel, mert e tények bizonyítása sem vezetett volna annak megállapítására, hogy ... a saját vagyonából teljesített szolgáltatást az I. rendű alperesnek.

A hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (Hpt.) 1.§ (1) bekezdésének a) pontja szerint, ha nemzetközi szerződés másként nem rendelkezik, e törvény rendelkezéseit kell alkalmazni a Magyar Köztársaság területén végzett, e törvényben meghatározott pénzügyi szolgáltatási, kiegészítő pénzügyi szolgáltatási és bankképviselési tevékenységre, valamint betétbiztosításra.

A Hpt.3.§ (1) bekezdése értelmében pénzügyi szolgáltatás a következő tevékenységek üzletszerű végzése forintban, illetőleg devizában, valutában:

a) a betét gyűjtése és más visszafizetendő pénzeszköz - saját tőkét meghaladó mértékű - nyilvánosságtól történő elfogadása.

A Hpt.4.§ (1) bekezdése szerint pénzügyi intézmény a hitelintézet (5.§), illetve a pénzügyi vállalkozás (6.§).

A (2) bekezdés szerint a 3.§ (1) bekezdésében meghatározott pénzügyi szolgáltatást - ha törvény eltérően nem rendelkezik - kizárólag pénzügyi intézmény végezhet.

A Hpt.5.§ (1) bekezdése értelmében hitelintézet az a pénzügyi intézmény, amely a 3.§-ban meghatározott pénzügyi szolgáltatások közül legalább betétet gyűjt vagy más visszafizetendő pénzeszközt fogad el a nyilvánosságtól (ide nem értve a külön jogszabályban meghatározott nyilvános kötvénykibocsátást), valamint hitelt- és pénzkölcsönt nyújt vagy elektronikus pénzt bocsát ki.

A (2) bekezdés szerint kizárólag hitelintézet jogosult

a) betétgyűjtésre, valamint saját tőkéjét meghaladó mértékben - bank vagy állam által a visszafizetésre vállalt kezesség vagy bankgarancia nélkül - más visszafizetendő pénzeszköz nyilvánosságtól való elfogadására.

A (3) bekezdés szerint a hitelintézet bank, szakosított hitelintézet vagy szövetkezeti hitelintézet (takaré-, illetőleg hitelszövetkezet) lehet.

A Hpt.8.§ (1) bekezdése szerint bank és szakosított hitelintézet részvénytársaságként vagy fióktelepként, szövetkezeti hitelintézet szövetkezetként, pénzügyi vállalkozás részvénytársaságként, szövetkezetként, alapítványként vagy fióktelepként működhet.

A Hpt. értelmező rendelkezései (2. számú melléklet) 3. pontja szerint betét és más nyilvánosságtól származó visszafizetendő pénzeszköz gyűjtésének minősül pénzeszközök egyedileg előre meg nem határozott személyektől történő gyűjtése oly módon, hogy azzal a betétgyűjtő tulajdonosként rendelkezhet, de köteles azt - kamattal, más előny biztosításával vagy anélkül - visszafizetni.

A fentiek értelmében a Hpt.3.§ (1) bekezdés a) pontjában meghatározott betétgyűjtési tevékenységre a Hpt.5.§ (2) bekezdés a) pontja alapján kizárólag hitelintézet jogosult, amely az 5.§ (3) bekezdése alapján bank, szakosított hitelintézet vagy szövetkezeti hitelintézet lehet. Ebben az esetben rendelkezhet a betétgyűjtésre jogosult hitelintézet, mint betétgyűjtő tulajdonosként az egyedileg előre meg nem határozott személyektől gyűjtött pénzeszközökkel.

Nem állította, értelemszerűen nem is állíthatta a felperes, hogy jogelődje, ... betét gyűjtésére jogosult hitelintézet lett volna, ezért a II. rendű felperes jogelődjére a Hpt. rendelkezései nem voltak irányadóak, így e törvény rendelkezései alapján ... nem rendelkezhetett tulajdonosként az általa gyűjtött pénzeszközökkel.

Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában hivatkozott, a büntetőeljárásban beszerzett igazságügyi könyvszakértői vélemény azt igazolta, hogy a pénzáttalás nem a II. vagy III., illetőleg közvetve a IV. rendű alperes vagyonából történt az I. rendű alperes javára, azonban a perben a felperes kötelezettsége volt annak bizonyítása, hogy az I. rendű alperes gazdagodása a felperesek jogelődje vagyonának rovására történt. Az a tény, hogy a felperesek jogelődje fizette be postán az I. rendű alperes bankszámlájára több részletben az összesen 77.200.000 forintot, önmagában nem bizonyítja azt, hogy a befizetett pénzösszeg a felperesek jogelődjének vagyonát csökkentette, azaz az I. rendű alperes gazdagodása a felperesek jogelődjének vagyona rovására történt volna. ... a más tulajdonában álló pénzt is befizethette.

Tévesen rögzítette az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása azt, hogy az I. rendű alperes a perben nem védekezett azzal, hogy ... nem állt rendelkezésére ilyen összege. Az I. rendű alperes már az elsőfokú eljárásban megtartott első tárgyaláson is kifejtette azt az álláspontját, hogy a pénzáttalás nem a felperesek jogelődjének vagyonából történt, és azt a védekezését elsőfokú eljárás során, illetőleg a másodfokú eljárásban is következetesen fenntartotta.

A II. rendű felperes tehát a perben nem bizonyította, hogy az I. rendű alperes gazdagodása a felperesek jogelődjének rovására történt, e tény bizonyíthatatlansága pedig a perben a II. rendű felperes terhére esik.

A kifejtettekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.253.§ (2) bekezdése alapján megváltoztatta és a keresetet elutasította.

A sikeres fellebbezés folytán a II. rendű felperes az I. rendű alperestől perköltséget nem igényelhet, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet erre vonatkozó rendelkezését mellőzte. A sikeres fellebbezésre tekintettel a II. rendű felperes a Pp.78.§ (1) bekezdése alapján köteles az I. rendű alperes javára perköltségei megfizetésére, amelyek az I. rendű alperest képviselő ügyvéd munkadíjából állnak és amelynek mértékét a másodfokú bíróság a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2) és (5) bekezdése, valamint 4/A.§-a alapján állapította meg.

Az illetékmentes I. rendű alperes fellebbezése folytán feljegyzett fellebbezési eljárási illeték viselésére az Itv.74.§ (3) bekezdése folytán irányadó 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése és a Pp.78.§ (1) bekezdése alapján a pervesztes II. rendű felperes köteles.

Pécs, 2018. január 25.

Dr. Zóka Ferenc s.k. a tanács elnöke, Dr. Hrubai Adrienn s.k. előadó bíró, Dr. Kovács János s.k. bíró